Uitspraak Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening nr. 2021-0033
(mr. C.A. Joustra, voorzitter, mr. dr. S.B. van Baalen, prof. mr. D. Busch, J.C.H. Kars AAG CERA, P.G. Polstra AA RB, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Beroepschrift ontvangen op	: 24 februari 2021
Ingediend door	: Consument
Wederpartij	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Bank
Datum uitspraak	: 24 juni 2021

Samenvatting

De consument belegt bij de bank op basis van execution only. In 2007 heeft de consument aandelen AGEAS (Fortis) gekocht, die hij in 2013 met verlies heeft verkocht. De consument stelt dat de bank haar zorgplicht heeft geschonden door hem (i) niet te adviseren af te zien van de aankopen van de aandelen AGEAS (Fortis), althans (ii) niet voorafgaand aan zijn aankopen ervoor te waarschuwen dat de aandelen AGEAS (Fortis) waardeloos waren. De Commissie van Beroep bevestigt het oordeel van de Geschillencommissie dat de vordering van consument is verjaard en daarom moet worden afgewezen.

Klik hier voor de uitspraak van de Geschillencommissie

1. De procedure in beroep

1.1 Bij een op 24 februari 2021 ontvangen beroepschrift heeft Consument bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (verder: de Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: de Geschillencommissie) van 17 februari 2021 (dossiernummer [nummer], gepubliceerd onder nummer 2021-0155). Bij e-mail van 26 februari 2021 heeft Consument aanvullende informatie ingediend.

1.2 De Bank heeft een op 19 maart 2021 gedateerd verweerschrift ingediend met bijlagen.

1.3 Consument heeft op 27 maart 2021 een schriftelijke repliek ingediend. De Bank heeft op 9 april 2021 een schriftelijke dupliek ingediend.

1.4 Bij e-mails van 26 februari 2021 en 19 maart 2021 hebben respectievelijk Consument en de Bank aangegeven niet aanwezig te zullen zijn bij mondelinge behandeling van het beroep op 10 mei 2021. De Commissie van Beroep zal daarom op basis van de stukken op het beroep beslissen.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 17 februari 2021.

3. Feiten

3.1 De Commissie van Beroep gaat uit van de feiten die de Geschillencommissie heeft vermeld in de uitspraak onder 2.1 t/m 2.3. De feiten zijn niet betwist en worden voor zover relevant aangevuld met enkele andere feiten die tussen partijen vaststaan. Voor zover in het beroep van belang gaat het kort gezegd om het volgende.

3.2 Sinds juli 2005 belegt Consument bij de Bank op basis van execution only dienstverlening.

3.3 Op 11 juli en 15 oktober 2007 heeft Consument via de Beleggingslijn van de Bank voor € 46.263,28 respectievelijk € 15.060,- aandelen AGEAS (Fortis) gekocht.

3.4 Op 3 juli 2013 heeft Consument de aandelen AGEAS (Fortis) verkocht, waarvoor hij een bedrag ontving van € 6.653,39.

3.5 Bij brief van 5 augustus 2020 heeft Consument een klacht ingediend bij de Bank, waarin Consument stelt dat de Bank haar zorgplicht heeft geschonden.

4. Klacht en uitspraak Geschillencommissie

4.1 Consument heeft de Geschillencommissie verzocht de Bank te veroordelen tot vergoeding van een schadebedrag van € 51.839,39, te vermeerderen met wettelijke rente.

4.2 Deze vordering is – kort gezegd - gebaseerd op de klacht dat de Bank haar zorgplicht heeft geschonden door Consument in 2007 (i) niet te adviseren af te zien van de aankopen van de aandelen AGEAS (Fortis), althans (ii) niet voorafgaand aan zijn aankopen ervoor te waarschuwen dat de aandelen AGEAS (Fortis) waardeloos waren.

4.3 De Geschillencommissie heeft de klacht van Consument ongegrond verklaard en de vorderingen afgewezen wegens verjaring op grond van art. 3:310 lid 1 BW. Naar het oordeel van de Geschillencommissie is de verjaringstermijn in juli 2013 – ten tijde van de verkoop van de aandelen – gaan lopen en zijn er meer dan vijf jaar verstreken voordat Consument een klacht heeft ingediend bij de Bank.

5. Beoordeling van het beroep

5.1 Consument is het niet eens met de uitspraak van de Geschillencommissie en heeft beroep ingesteld. Consument verzoekt de Commissie van Beroep om de Bank te veroordelen tot vergoeding van een schadebedrag van € 51.566,72, te vermeerderen met wettelijke rente.

5.2 De Bank heeft verweer gevoerd.

Verjaring

5.3 Volgens Consument heeft de Geschillencommissie ten onrechte geoordeeld dat de vordering tot schadevergoeding verjaard is op grond van art. 3:310 lid 1 BW (zie nr. 3.6 van de uitspraak van de Geschillencommissie). Onder verwijzing naar HR 28 april 2000 (ECLI:NL:HR:2000:AA5635) stelt Consument dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de Bank zich tegenover Consument beroept op verjaring (art. 6:2 lid 2 BW). Volgens Consument is sprake van een uitzonderlijk geval, omdat de Bank 'volledige informatie, kennis en compleet inzicht in de tragedie die Fortis heet' had ten tijde van de aankopen van de aandelen AGEAS (Fortis) door Consument en dus wist dat de aandelen AGEAS (Fortis) waardeloos waren. Bovendien is Consument een kleine particuliere belegger, die 'oprecht meende dat de [Vereniging voor Effectenbezitters, de VEB] een volledige schadevergoeding van AGEAS zou weten los te krijgen'.

5.4 De Commissie van Beroep stelt het volgende voorop. Een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart op grond van artikel 3:310 lid 1 BW door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden. Consument betwist in het beroep niet langer dat in dit geval aan de voornoemde vereisten voor verjaring is voldaan. Consument stelt in het beroep enkel nog dat een beroep op verjaring naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.

5.5 In HR 28 april 2000 (ECLI:NL:HR:2000:AA5635) heeft de Hoge Raad bepaald dat een beroep op de verjaringstermijn van dertig jaar als bedoeld in art. 3:310 lid 2 BW in uitzonderlijke gevallen onaanvaardbaar kan zijn naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid (art. 6:2 lid 2 BW). Een dergelijke situatie kan zich naar het oordeel van de Hoge Raad voordoen (i) wanneer onzeker is of de gebeurtenis die schade kan veroorzaken (in het genoemde arrest: de blootstelling aan asbest) inderdaad tot schade (in het genoemde arrest: de ziekte mesothelioom) zal leiden, (ii) die onzekerheid zeer lange tijd is blijven bestaan, en (iii) de schade in die zin naar haar aard verborgen is gebleven dat zij daadwerkelijk is ontstaan en dus pas kon worden geconstateerd nadat de verjaringstermijn al was verstreken (rov. 3.3.1).

5.6 In HR 28 april 2000 (ECLI:NL:HR:2000:AA5635) ging het om een ernstige vorm van gezondheidsschade (de ziekte mesothelioom), waarbij het geregeld voorkomt dat die gezondheidsschade pas aan het licht komt nadat de (in dat geval toepasselijke) verjaringstermijn van dertig jaar na de schadeveroorzakende gebeurtenis als bedoeld in art. 3:310 lid 2 BW al is verstreken. Dat deed zich ook voor in de zaak die bij de Hoge Raad ter beslissing voor lag. In het onderhavige geval is van een dergelijke uitzonderlijke situatie geen sprake. Consument betwist in het beroep niet langer dat (i) hij ten tijde van de verkoop van zijn aandelen AGEAS (Fortis) op 3 juli 2013 wist dat hij in ieder geval enige schade had geleden en (ii) hij er op die datum ook mee bekend was wie daarvoor aansprakelijk waren (in de optiek van Consument: niet alleen AGEAS (Fortis),

maar ook de Bank). Anders dan in het geval dat aan de orde was in het zojuist genoemde arrest van de Hoge Raad, was er voor Consument geen beletsel zijn vordering tot schadevergoeding tegen de Bank binnen de (in dit geval toepasselijke) verjaringstermijn van vijf jaar geldend te maken. Dat Consument een kleine belegger is die 'oprecht meende dat de [Vereniging voor Effectenbezitters, de VEB] een volledige schadevergoeding van AGEAS zou weten los te krijgen', maakt dit niet anders.

5.7 De verjaringstermijn wordt ook niet verlengd als vast zou komen te staan dat de Bank wist dat de aandelen AGEAS (Fortis) waardeloos waren toen Consument deze aankocht. Ook dan zou er voor Consument immers geen beletsel zijn geweest om de Bank binnen de verjaringstermijn van vijf jaar aan te spreken tot schadevergoeding. Dat hij dat niet gedaan heeft, komt conform art. 3:310 lid 1 BW voor rekening en risico van Consument zelf. Overigens is niet gebleken dat de desbetreffende afdeling van de Bank (die zich bezighoudt met beleggingen), in 2007 (een jaar voordat Fortis door de Nederlandse en Belgische overheid van de ondergang werd gered) wist dat de aandelen waardeloos waren of zouden worden. Zelfs als juist zou zijn dat de bestuursvoorzitter daarvan wel op de hoogte was (wat de Bank ook betwist), is dat niet voldoende, al was het maar omdat er zogenoemde Chinese Walls bestaan binnen banken die juist moeten voorkomen dat bepaalde informatie gedeeld wordt binnen de hele organisatie.

5.8 Uit het bovenstaande volgt dat het oordeel van de Geschillencommissie dat de vordering tot schadevergoeding verjaard is op grond van art. 3:310 lid 1 BW, juist is.

5.9 Omdat de vordering verjaard is en om die reden al moet worden afgewezen, kunnen de stellingen van Consument voor het overige onbesproken blijven.

Conclusie

5.10 De conclusie is dat de beslissing van de Geschillencommissie wordt bevestigd.

6. Beslissing

De Commissie van Beroep bevestigt de bestreden beslissing.